

enhver værnepligtig, der af vedkommende Afdeling eller militære Myndighed har været hjemsendt over 1 Aar som for Tiden tjenstdugtig“. Ifølge § 10 bliver altsaa den værnepligtige først forpligtet til at møde, naar han har været hjemsendt over et Aar. Hvis Bestemmelsen i § 17 affattes, som Udvalget foreslaar, kommer der en Modstrid, thi der staar da, at han skal møde paa den første Session, medens han efter § 11 Nr. 4 kun er berettiget til at møde paa den første Session. Derfor har jeg ment, at man burde affatte § 17, første Stykke, saaledes: „Den, som af vedkommende Afdeling eller militære Myndighed er hjemsendt som for Tiden tjenstdugtig, skal paa den første Session, paa hvilken han efter sin Hjemsendelse giver Møde, enten atter udskrives eller som tjenstdugtig udslettes af Rullen.“ Det er altsaa den samme Tanke, som Udvalget har haft, Ændringsforslaget er blot omredigeret, saaledes at det ikke bliver i Modstrid med Bestemmelsen i § 10 Nr. 6 og § 11 Nr. 4, jfr. § 17. — Jeg er enig i at lade andet Stykke af § 17 udgaa.

Til § 22 om Nummerbytning er der stillet et Ændringsforslag af et Flerstal, gaaende ud paa, at Bestemmelsen om, at Nummerbytning ikke kan finde Sted, naar det medfører Indkaldelse til et andet Hold ved samme Vaaben eller Korps end det, til hvilket de paagældende efter deres Lodtrækningsnummer skulle indkaldes, udgaa. Det har der været nogen Betænkelse ved at acceptere i de militære Ministerier, idet Aarsagen til, at den paagældende Bestemmelse er indsat, er Hensynet til de værnepligtige, der aftjene deres Værnepligt ved Infanteriet. Der er nemlig Forholdet det, at alle Korneteleverne udtages af Sommerholdet, og man var bange for, at mange af de studerende Folk vilde bytte sig fri for Sommertjenesten for at komme til at aftjene Værnepligten om Vinteren og derved undgaa at blive udtagne til Kornetelever, hvorved de kunde slippe for eventuelt 12 Maaneders længere Tjenestetid. Det gælder kun Infanteriet, og det kan dreje sig om 135 værnepligtige; det er det Antal, der udtages til Kornetelever om Sommeren; der er paa Sommerholdet i alt 6,400 Mand. Disse Betragtninger har jeg gjort gældende i Udvalget, men Udvalget har ikke ment, at man burde tillægge dem saa stor Vægt, at man af den Grund burde bibeholde den paagældende Bestemmelse. Og da Udvalget er enig i at lade den udgaa,

kan jeg ogsaa tiltræde det. I Stedet for foreslaas der indsat en Bestemmelse om, at der ikke kan byttes til en anden Garnison. Den Bestemmelse kan jeg ogsaa acceptere.

Saa har jeg til § 22 tilladt mig at stille et Ændringsforslag, hvormed jeg imødekommer den Henstilling, som Udvalget enstemmigt har rettet til mig i Betænkningen, hvor det udtales: „Det er dog et enstemmigt Ønske, at den af udskrevne værnepligtige eventuelt ønskede Nummerbytning ledes direkte af Justitsministeriet, og Udvalget henstiller derfor til Ministeren at søge en saadan Ordning tilvejebragt.“ Jeg gaar nu ud fra, at det ikke er Udvalgets Mening, at Nummerbytningen skal finde Sted direkte under Ministeriet i den Forstand, at den skal foregaa i Kontorerne deroppe, men at den skal ske ved Udskrivningsmyndighederne direkte med Undgaaelse af Bytningskommissærer. I Overensstemmelse hermed foreslaar jeg at omredigere § 22, sidste Stykke, sidste Punktum, paa denne Maade: „Nummerbytningen bliver at berigtige for Udskrivningschefen og at godkende af Justitsministeriet“, og saa foreslaar jeg som et nyt Stykke at tilføje: „For Berigtigelse af Nummerbytning erlægges et af Justitsministeriet fastsat Gebyr, der tilfalder Statskassen. Det er forbudt at drive Erhverv som Nummerbytningskommissær.“ Hensigten med Bestemmelsen om, at der skal erlægges Gebyr til Staten, er ikke den, at Statskassen derigennem skulde opnaa nogen Indtægt af Betydning, men at den skulde have Erstatning for det forøgede Arbejde, der derved bliver paalagt Udskrivningskontoret. I Overensstemmelse med Udvalgets Ønsker er Meningen netop, at de værnepligtige skulde kunne spare noget; i Øjeblikket give de, saavidt jeg ved, 20 Kr. for en Nummerbytning, og et saa stort Gebyr var det naturligvis ikke Meningen, at der skulde erlægges til Statskassen. Disse Ændringer maa imidlertid medføre, at man fastsætter et udtrykkeligt Forbud mod at drive Erhverv som Nummerbytningskommissær; ellers nytter det ikke at indføre den Bestemmelse, at Bytningen foretages i Udskrivningskontorerne, da der naturligvis vilde opstaa private Virksomheder ved Siden af; man kunde i alt Fald befrygte, at det vilde ske. Muligvis burde dette Ændringsforslag være suppleret med en Straffebestemmelse for Overtrædelse af Forbudet, og jeg forbeholder mig til 3die Behandling at stille Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg haaber hermed at have imødekommet det